

Edirne Şehit Yıldız Gürsoy Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi

İLHAM

İLHAM

Okulumuz öğrencilerinin eserlerinden oluşan e-dergidir.

Not: Alıntı ve kopyalama yapılması, başka yerde yayımlanması yasaktır.

Sayı: 1

Mayıs 2020

ÖN SÖZ

Yazmak...Allah'ın üzerine yemin ettiği "Kaleme ve yazdıklarına and olsun" (Kalem Suresi 1. ayet) ayet-i kerimesiyle ehemmiyet kazanmış kutlu bir ameldir. Dünyada iz bırakan en büyük sanattır aynı zamanda. Fikir, bilgi ,estetik ve marifetin birleşimidir. Zihne dökülenleri satır satır dizebilmektir tıpkı bir inci gibi. Kelimelerle dans etmektir yazmak ya da kelimeleri dans ettirmektir müthiş bir ahenkle. Sözün kıssası zor iştir.

Yazmak bir yoldu bizim için. Anlamak için, anlaşılmaq için çıktığımız bir yol. Gah yüreğimize gömdüklerimizi ortaya dökmek gah susmak zorunda kaldığımızda konuşmak için yazdık. Yazmak aşk dolu gönüllerimize düşen bir İLHAM'dı.

Bu sebepten dergimizin adını İLHAM koyduk. Çünkü İLHAM kelimesinin bir anlamı da Allah'ın peygamberlerinin yüreğine doldurduğu tanrısal aleme özgü duygu ve düşüncelerdir. Bizler gönüllerimize düşen ilhamın Allah'tan geldiğine inandık. Böylece bu ilham esintileriyle, mürekkep izleriyle derdimizi anlatmanın huzuruna erdik.

Aşkla dolu gönüllerin heyecanına bir nebze de olsa faydamız olsun istedik. Kitaba ve kaleme talebin az olduğu günümüzde gençlerimizi kitaba, kaleme velhasıl yazmaya yönlendirmek en büyük gayemizdi. Bu sebeple dergi fikri çıktı ortaya. Bu dergide pek çok yazı ödül almıştır. Ancak bizim için en büyük ödül baki kalan kubbede hoş bir sada bırakmak olacaktır.

Selam ve dua ile...

Elif ACAR

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

İÇİNDEKİLER

- ◆ YARA ‘Büşra AKGÜN’ 4, 5
- ◆ ECDADA MEKTUP ‘Feyza ADIGÜZEL’ 6, 7
- ◆ BİR ANLIK DİKKATSİZLİK ‘Elif Zeynep SEZAVER’ 8, 9
- ◆ KUDÜS ‘Sara ŞABANOVA’ 10, 11
- ◆ SELAM SÖYLE CUMHURİYETE ‘Feyza ADIGÜZEL’ 12, 13
- ◆ BİLİR MİSİN? ‘Büşra AKGÜN’ 14, 15
- ◆ SEN ‘Feyza ADIGÜZEL’ 16, 17
- ◆ SAĞLIKLI YAŞAM İÇİN YAŞAMAYI ÖĞRENMEK
‘Zeynep ELKAS’ 18, 19
- ◆ SİZ YETER Kİ ‘Feyza ADIGÜZEL’ 20, 21
- ◆ RENKLERİMİ İSTİYORUM ‘Feyza ADIGÜZEL’ 22, 23

İmtiyaz Sahibi

Hümeyra GÜRGEN
Okul Müdürü

Genel Yayın Yönetmeni

Hasan BAKKAL
Müdür Başyardımcısı

Editör

Elif ACAR
Edebiyatı Öğretmeni

Eser İnceleme ve Seçme Kurulu

Nevin AYDEMİR
Edebiyat Öğretmeni

Betül Yalçın AKCAN
Edebiyat Öğretmeni

Osman GÖRAL
İHL Meslek Dersleri Öğrt.

Edirne Şehit Yıldız Gürsoy Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi

Talatpaşa Mah. Abdullah
Hamam Sokak No:14 EDİRNE
Tel: 0284 214 4088

WEB:

<http://ekaihl.meb.k12.tr>

INSTAGRAM

www.instagram.com/sygekaihl

FACEBOOK

www.facebook.com/sygekaihl

TWITTER

www.twitter.com/sygekaihl

YARA

Şehit... Fedakarlık, cesaret, hüznün, gözünden taşan yaşlar... Kimi için ilham, kimi için bir avuç dua, kimi için hüznün, kimi için güçtür benim şehidim. Sevdalısının nakışlı mendilini, annesinin sıcak kucağını, babasının şımarmasını diye uyuduktan sonra gösterdiği sevgisini, hepsini bavulunun bir kenarına koyar. Köyünden ayrılırken kaybolan çınarı gördükçe özlem hemen örer ağlarını gönlüne, belki de gözünden birkaç damla yaş süzülür.

Taze bir yara... Gözyaşının kurumadığı yanaklar, alevin dinmediği yürekler... Belki bir daha tebesümün ne olduğunu hatırlayamayacak yüzler... Bu toprak akan kana doymuyor, doymayacak. Bütün vatan kanla sulansa dahi bu topraklardan bir karış vermeyeceğimizi bütün dünyaya ispatladık, ispatlamaya da devam edeceğiz.

Bu vatan, üstünde yaşayanların ve yaşamayı hakedenlerin yurdudur.

Kendini bu vatana feda etmeye hazır olanların yurdudur. Ülkesinin bekası, varlığı uğruna kendini ve milletini eğitenlerin yurdudur. Elinden bir şey gelmese dahi vatanını seven, bir laf edilse öfkelenen ve vatanını savunanların yurdudur. "Ben de gideceğim Mehmetçiğimin yanına, ben de öleceğim bu vatan uğruna" diyen şehit annesinin yurdudur. "Üzülmeylem bugün bizim için ölüm değil düğün günüdür" diyen metanetli şehit abisinin yurdudur.

Dile kolay bunlar tabi. Bu meseleyi iliklerine kadar hissedenlere; vatan uğruna evladından, eşinden, kardeşinden, ana, babasından vazgeçenlere sormak lazım. Bir de şehithaberini vermeye gelen askerlere, ciğeri kavrulurken "Vatan sağolsun" diyen eli öpülesi aile fertlerine...

Bu vatan sen sıcak yatağında rahat uyu diye kazanıldı. Okuman, yükselmen, bir yerlerde rahatça yol katedebilmen için kazanıldı. Zalime boyun eğmeden, mazlumu ezmeden kazanıldı. Ufacık bir çocuğun kalbini dahi kırmadan, tüm toprakları kendine şahit kılarak kendi hakkıyla kazanıldı. Dilini, dinini, örfünü, âdetini, milletini korumak için kazanıldı.

Vakit artık silkelenip kendine gelme vaktidir. "Ben ne için varım, ne için bu topraklardayım" demenin vaktidir. Tarihin tekerrür edeceğinin bilinciyle geçmişini bilip geleceğe yön vermenin yolunu bulma vaktidir. Bir olma vaktidir.

Büşra AKGÜN

Ecdada Mektup

Selam olsun bu topraklar için toprağa düşmüş aziz asker!

Selam olsun bu topraklarda birer naş-ı perişan bırakıp yükselen mevkib-i ervah!

Selam olsun sana ey Hasan Tahsin!

Ey Ulubatlı Hasan!

Ey Sütçü İmam!

Ey Şahin Bey!

Ey bu milletin şanlı komutanı Gazi Mustafa Kemal !

Milli mücadelenin aziz şehitleri hepinize selam olsun!

Kanınızla yoğurduğunuz toprağın üzerinden yazıyorum size. Yıl 2019 aylardan Mart...

Tatlı bir meltem esiyor üzerimde. Namütenahi göğü süsleyen bayrağa bakıyorum. Beyaz hilalin süslediği kızılığa dikiyorum gözlerimi. Vatanımın askerleri, şanlı şehitlerim, atam geliyor aklıma ve aklıma geliyor sahip çıkmam gereken yegâne bir emanetin varlığı.

Bugün özgürce yürüebiliyorsak İzmir Meydanı'nda , Sultan Ahmet'te, Selimiye'de , Kızılay Meydanı'nda; siz vücudunuzu parça parça toprakta bıraktığınız içindir. Bugün dönüyorsa buğday değirmenleri kö-

yümüzde, un elenip ekmek olabiliyorsa siz yemeyip bize ayırdığınız içindir. Bugün gündüzümüz, gecemiz, saatlerimiz, kilomuz, gramımız uyuyorsa dünyaya vesile olduğunuz inkılaplardır. Bugün vatan toprağımıza doğan güneş, dün batan sizlersiniz. Bugün kadın olarak seçme seçilme hakkım varsa yine sebebi sizsiniz. Bugün her birimiz ortak bir dilde buluşuyorsak bizi bize bağlayan değerlerimiz varsa sizlerin oluşturduğu şanlı destandandır. Bizi Türk yapan istiklal aşkıdır. Bugün düşman gölgesi dahi düşmüyorsa bu vatana bu, asırlar önce sizler toprağa düştüğünüz içindir.

Bir asır önce bu vatanın şanlı tarihi yazılırken o er meydanında Türk'ü, Kürt'ü, Çerkez'i, Laz'ı, Boşnak'ı bir cephede sırt sırta vatan mücadelesi verirken hiçbiriniz va-

tandan başka bir şey düşünmediniz.

Bizlere bu ülkeyi emanet eden ecdad!

Her karış toprağını kanınızla suladığınız bu vatan bize emanet.Küllerinden doğan bu güzel ülke bize emanet.Gözünüzü kırpmadan canınızı feda ettiğiniz bu topraklar bize emanet.Biz sizden öğrendik aziz ecdat.Biz de emanete hıyanet olmaz.

Feyza ADIGÜZEL

BİR ANLIK DİKKATSİZLİK

Trafik, ister yaya ister araçla olalım hayatımızın her daim içindedir. Bazılarımız günün yarısını neredeyse trafikte geçirmekte , trafik ve kuralları hayatımızın bir parçası olmaktadır. Hayatımızın içinde bu kadar yer alan trafik kuralları hem kendi hayatımızı hem de başkalarının hayatını korumak adına uymamız gereken en önemli kurallardır. Trafik kurallarına uymazsak mutlulukla başladığımız bir gün küçük bir dikkatsizlik sonucu kabusla dönüşebilir.

Gün geçmiyor ki gazetelerde trafik kazası haberi okumayalım. Bütün bu kazaların temelinde trafik kurallarına uymamak vardır. Trafikte herkes yapması gerekeni yaparsa hem bu üzücü olayları yaşamayız hem de başkalarının ve kendimizin hayatını tehlikeye

atmayız. Unutmayalım ki bir anlık dikkatsizlik ömür boyu pişmanlığa sebep olabilir.

Trafikte uymamız gereken kurallar vardır. Bu kuralları bildiğimiz halde çoğumuz kurallara uymakta ısrar ederiz. Kemer takmamaya , aşırı hız yapmaya

araç kullanırken telefonla konuşmaya ,uykusuz araç kullanmaya ,kırmızı ışıkta geçmeye devam ederiz. Maalesef ki kurallara uymak yerine düzeni bozmaya çalışırız. Ve bu hatalarımızla kaza riskini arttırırız.

Bir aile yolculuğu hayal edelim. Birazdan olacıklardan habersiz radyoda çıkan müziğe eşlik etmekte anne , baba , yedi ve üç yaşındaki çocukları. Şimdilik hepsi hallerinden memnun. Baba biraz sonra aynadan arkaya baktığında çocuklarının uyduğunu görüyor .Babalarına duydukları güven onları uykunun tatlı kollarına bırakmış. Baba da ona emanet edilen canların farkında ,kendi canının da tabii. Yol ayrımına geliyor; durması gerek aslında ama bir defa durmazsa bir şey fark etmez zannediyor. Ancak tam o sırada karşıdan gelen araçtaki de aynı şeyi düşünüyor ve son hızla giriyor yol ayrımına. Tam çarpışacakken araçlar ,zaman duruyor. Keşkeler dönüyor kafasında. Çocukları... Eşi... Annesi... Babası... Sevdikleri ...Dostaları... Sonra karşı araçtakiler... Onları bekleyenler... Onların sevdikleri, özledikleri...Hepsi bir anda hücum ediyor beynine. O refleksle frene basıyor, karşı araçtaki de basıyor. Arabalar aralarındaki santimlik mesafeyle duruyor. Araçlardan

iniyorlar. Birinin acelesi vardı , diğeri dikkatsizlik etti. İki si de hatalıydı. Arabalara biniyorlar. Arabanın arkasında çocukları uyanmış mutlulukla ona bakıyorlar. Gölümseyen yüzleri tüm dünyaya bedel. Yolculuk devam ediyor ama bu defa baba daha dikkatli daha bilinçli ve bir küçük hatayla sevdiklerinden ayrılabilceğinin kaygısında...

Trafikte kimsenin hayatıyla oynamaya hakkımız yok. Kimsenin hayatını riske atamayız. Bazı hataların geri dönüşü olmadığı bilinciyle hareket edelim. Çok küçük gördüğümüz bir hatanın masum canlara mal olacağını unutmayalım. Hem sevdiklerimizin hem kendimizin hem de diğerlerinin canlarını tehlikeye atmayalım. Unutmayalım ki trafikte herkesin bir bekleyeni vardır. Gülen gözleri yaşla doldurmayalım ,mateme boğmayalım.

Özellikle biz gençlere her konuda örnek olan büyüklerimizin trafikte daha dikkatli olmaları gerekmektedir. Trafik sevgi, saygı ,hoşgörü ve anlayışla güzeldir. Trafik kurallarına saygı aynı zamanda insanlığa saygıdır. Geleceğe dair umutlarımıza trafiğe kurban etmeyelim. Mutlu bir gelecek, huzurlu bir ülke istiyorsak trafik kurallarına uyalım ve trafik kazalarına hep birlikte dur diyelim.

Elif Zeynep SEZAYER

KUDÜS

Toprağında yatan Peygamber ve sahabileri,Mescid-i Aksa'nın sarı duvarlarında, taşlarında kazılan Kur'an,İncil ve Tevrat'ın izleri,kendinde hâlâ Osmanlı ruhunu taşıyan,tam üç semavi dinin ortak sevgilisi ve müslümanların gönlündeki sızlayan yaramız...Güzide şehir: Kudüs.Defalarca kuşatma ve işgal altında olan kutsallığın payitahtı yılmamış;Ömer(ra),Selahaddin Eyyubi ve Abdülhamid gibi muhafızları olduğu sürece yılmayacaktır da. Mübarek Peygamberimiz Muhammed (sas) hakikat göklerine ulaştığı miracına buradan başladığından beri, bu şe-

hir bir muştı gibi fethetti gönülleri.

Şimdi ağlıyor Kudüs. Darmadağınık ümmetin namuslu yetimi kan ağlıyor.Öyle ki boğulur hıçkırıkları Müslümanların birbirine olan habersizliğinde.İnsanlık dışı zihniyetin akbabaları her bir taraftan kuşatmış durumda,her fırsatta saldırır,ama yinede bu şehrin ruhaniyyetini öldüremezler çünkü o ağlarsa bütün Ümmet-i Muhammed ağlar.Bir de gel gör ki uyandırmaz mı zalimlerin korkusu,mazlumların dua ordusu.Müslümanların Hak kılıcını bekler şimdi Kudüs,namusuna değmiş namahrem ellerin ,işte o kılıçla kesilmesini bekler.Nice peygamberler şehri,ağlar durur şimdi,Mescid-i Aksayla,Kubbetu-Sahrayla,ezanıyla sokaktaki yetim çocuklarıyla,savaştan yorulmuş yiğitleriyle.

Bir Şehrin hikayesi değil bu sadece. Müslümanların yüreğinde hasretle anılan bir vuslat kapısıdır Kudüs.Hayret ve teveccüh uyandırıcı bir tarihin Őah damarı gibidir bu tevhit sığnağı.Haydi Kudüs gel, var olan gücünle bağır,duyur sesini tüm cihana.Duyur ki mmet uyansın,zalim korksun.Duyur ki bir daha Őerefi yoksul olanlar ya-naŐmasın izzet ve maneviyat dolu iklimine...

Sara ŞABANOVA

SELAM SÖYLE CUMHURİYETE

Uğruna damarlarımızdaki asil kanı akıttığımız, ecdadımızın gözünü kırpmadan toprağa döktüğü, yolunda destanlar, marşlar, dev bir tarih yazdığımız cumhuriyet nedir? Sadece bir yönetim şeklinden mi ibaret cehaletin pusuya yattığı zihinlerimizde? Yalnızca bir kelimedenden mi mürekkep, vicdanımızın haysiyetini kaybettiği bu devirde? Altın kafes, gümüş parmaklık ardında özgürlüğü müdür ye-isten zifte dönmüş kalbimizin?

Yıllanmış kitapların tozlu sayfalarında ebedi sekerata mı maruz bırakacağız cumhuriyeti? Dedelerimizin, elleri nasırlı ninelerimizin, başı kınalı askerlerimizin, son nefesinde şهادetle can vermiş şehitlerimizin kanını yerde mi bırakacağız? Toprağında huzurla uyuyabilecek mi

istikbali emanet ettiği gençliğin sahip çıkmadığı bu mirasın yok olmaya yüz tuttuğunu hissederken Mustafa Kemal? Ya bu vatan... Bağrında Türk kanı, başında Türk bayrağı taşıyan, her bir karışı binlerce kefensiz şehitle yıkanmış olan bu vatan, hakkını istemeyecek mi bizden?

Uyuduğun uykudan uyan Türk genci! Cumhuriyet bizden şikâyetçi... Mesul olduğun vatan hakkını istiyor, ataların bir elinde bayrak, bir elinde süngü kapına dayanmış. Atan sana "kalemimi kuşan bu harp senindir", diyor. Bu cumhuriyetin, vatanın, bayrağın hakkını ödeyeceksin. Sen düşüncesi hür, anlayışı hür, vicdanı hür bir nesilsin. Sen kaleminle yükselecek, çağdaşlaşacaksın Türk genci. Düşmanın alnına kazıyacaksın kıyametini. Kimsenin sömürgesi olamaz; kimsenin mandasına giremezsin sen. Çileyle, emekle, inançla; kanla, dişle, gövdeyle, başla kazanılıp sana emanet edilmiş bu cumhuriyeti yaşatmadan, ölemezsin sen.

Sen ki taşın altına koyacaksın elini; bir adım önde yürüyecek, az uyuyacak çok çalışacaksın. Düşeceksin ama eğilmeyeceksin. Sen cumhuriyet gencisin. Gerekirse bu dava uğruna ölecek ama sürünmeyeceksin. Kesilecek ama çekmeye gelmeyecek boynun.

Hala yalnızca tozlu, eskimiş bir kelimedenden mi ibaret senin için cumhuriyet?

Uyandın mı cehalet rüyasından? Cumhuriyet ki özgürlüğün, cumhuriyet yuvan, cumhuriyet ekmeğin, cumhuriyet halkın, cumhuriyet hakkın, cumhuriyet alınının teri, cumhuriyet anandan emdiğin helal sütün...

Peki ya kuşandın mı kalemini? Yaşatacak mısın sana bırakılan bu kutsal mirası? Sen sahip çıkacak mısın vatanına? Akif'i dinle Türk genci, yıllar önce: "Sahipsiz olan memleketin batması haktır/Sen sahip çıkarsan bu vatan batmayacaktır." diye seslenmiş sana. Kulak ver ona. Millî mücadele dâhil girdiği savaşıardan açık alınla çıkan, dayanışmayla sırt sırta verip kar kış demeden yollara düşen, kimi zaman açlıktan kimi zaman soğuktan donarak şehit olan, düşmana aman vermeyen bu milletin; kollarını, kafalarını, parmaklarını toprakta; sevdiklerini gözü yaşlı sılada bırakan bu askerin; cesur, yiğit, gözü pek ve asla yılmayan bütün dünyanın saydığı bu şanlı komutanın, dişini tırnağına katarak hak ettiği bu cumhuriyeti, ebediyen başının üstünde taşı. Taşı ki ruhları şad olsun. Taşı ki vatanın bayrağın vebali kalmasın omuzlarında. Taşı ki medeniyete ilerleyebilesin cumhuriyet meşalesinin aydınlattığı cehalet dehlizinde. Taşı ki tarihin, şanın batağa gömülmesin. Taşı ki Türk şanını, bayrağını yüceltebilesin!

Selam söyle Aydın'da düşman kuvvetlerini durduran Yörük Ali Efe'ye, Pirlibey köyünden Demirci Mehmet Efe'ye, dokuz yaşında cepheyle tanışmış Nezahat Hanım'a, Türk kadınının iffeti uğruna şehit olan Sütçü İmam'a. Selam söyle 257 kilo ağırlığındaki mermiyi sırtlanırken çatırdayan kemiklerinin sesi yürekleri dağlayan Seyit Onbaşıya, silah arkadaşlarına cesaret vermek için öne atıldığı sırada şehit olan Makbule Hanım'a...

Bağımsızlık mücadelesi veren, cumhuriyetin temellerini atanlara: Köprülü Hamdi Beye, Ali Fuat Cebesoy'a, Nene Hatun'a ve daha nicelerine...

Ankara'da, Erzurum'da, Amasya'da, Edirne'de, Sivas'ta, Sakarya'da, Gaziantep'te, İzmir'de, memleketin her yerinde, başlarında kutsal emaneti taşıyan, ecdatlarının kanını yerde bırakmayan, vatana sahip çıkan, cumhuriyeti ebediliğe götürecek çocuk, genç, yaşlı Mustafa Kemallere selam söyle!

Feyza ADIGÜZEL

BİLİR MİSİN?

Sabır nedir bilir misin sen?

Bir yetimin gözyaşı

Bir annenin kucağında ölen çocuğu için duyduğu acı

Yurdunu elinde tutamayan bir muhacir belkide

Vatanı için savaşıırken kalbinde atan o Allah inancı

Tanıdık gelmedi mi hiç

Bunca masumun dilinden düşen

“Müslümanlar nerede!” diye feryadı

Sabrı selamete kavuşturmak geldi mi hiç içinden

Düşündün mü?

Ya benim ülkem de bu halde olsaydı diye

Ya bende kapı kapı vatan arasaydım, ama beni de isteyen olmasaydı

Yaşam ile mücadelerde bir de kaybolan insanlığı arasaydın

Şimdi hisset ve söyle!

Kolay mı yaşanan bunca hadise, bunca eziyet

Kutsal mekanı keferenin o kirli ellerine bırakmak kolay mı?

Alnını secdeye götürüp huzur bulduğun mescitte

Baştanbaşa zulüm kokan zalime kaptırmak kolay mı?

Nereden bileceksin ki sen
O sıcacık yatağında iken başkası umurunda mı sanki
Sen bugün ne giysem diye düşünürken sayısız kıyafet içinden
Ayağına giyecek ayakkabısı olmadan kaçan çocuğu
Nasıl anlarsın...
Ailenle mutlu mesut birlikte yaşarken evinde
Dört yaşında ailesini kaybettiği için çölleri aşan
Gözünden düşen her damlada toprağı yakan
Masum çocuğu nereden bileceksin
Gör ve ibret al
Aç gözünü ey gafil, uyan gaflet uykundan
Sabrı aşan hadiselerle göz yumma artık
İnşirah ol yüreklere, ferahlat kalpleri
Bir mazlumun dilinde dua olursun belki
BÜŞRA AKGÜN

SEN...

Annemin sıcak kucağından ilk ayrılışım... Heybemde korkularım, tereddütlerim; gözümde sicim sicim akmakta olan minik yaşlarım. Sahi anneciğim seni de koyabilir miyim çantama? Evimi götürebilir miyim okula? Taşıyabilir miyim oyuncak ayıcığımı yanı başımda? Küçücük halimle düşünürdüm aklımı kurcalayan müşkülle-ri. İştihakla toprağına ekilmeye hasret bir tohumdum beni bekleyen sıcacık avuçlar-
dan bîhaber. Sınıf denen odalarda üzerinde pembe yastıklar olmayan tahtadan, soğuk sıralar... Korkumdan daha kara, soluk tahta. Duvarlar açık bir sükûnete sahip olan yalnızlık rengi... Etrafımda benim gibi onlarca küçük arkadaş... Kiminin heybesinde çaresizlik kol geziyor, kiminin kararsızlık. Ama hepsinde korkudan müteşekkil suret-ler. Okul dedikleri benzer mi eve? Ya öğretmen dedikleri, anne gibi midir?

Soğuk sıramın üzerinde titreyen ellerimi, sıcacık ellerinle tuttun önce. Düştü-

ğüm ümitsizlik kuyu-
sundan ipinle çıktım ya-
vaş yavaş. Bir tohum-
ken toprakla kavuştur-
dun beni. Şaşkın gözle-
rime bakan gözlerin gü-
ven doluydu. Heybem-
deki korkularım, tered-
dütlerim bir anda çıkıp
kaçıştılar etrafa. Sen si-
yaha boyanmış yeisime

beyaz gün, eskimiş vazomda canlı karanfilim... Sen çocuksu sevinçlerimi barındıran bayram sabahlarım, hayatımın her anında yaşadığım tüm mutluluklarım... Sen tüm şefkatinle annem olan öğretmenim.

Ahlakın halisini, temelini, güzelliğın anlamını sende buldum. Ziyaya hasret ferdalarım ufkunla aydınlandı bir bir. Zift gecelerime kandil oldun. Mum misali etra-
fını aydınlatmak uğruna kendini yaktın. Fedakârlığı ilmek ilmek işledin ruhumuza.

Yetiştirdiğin evlatlar ki saye sarılacak, çalışacak, çalıştıracak, öğrenecek, öğretecek...

Sen yüzyılın büyüğü Mimar Sinan, sen İstanbul Fatihi, Fatih Sultan Mehmed'in hocası Akşemseddin, sen Muallim-i Sani Farabi, sen kitapları yüzyıllarca okutulan İbni Sina, sen Türk halkına okuma yazmayı baştan öğreten Mustafa Kemal'sin! Sayende dönüyor milletimin eğitim arkı, seninle yanıyor ğretim meşalesi. Biz yüzyıllardan gelen ğrencileriz, sayende köklü bir ağaç olduk ğretmenim. ğrendike var olduk, var oldukça öğreteceğiz!

Feyza ADIGÜZEL

SAĞLIKLI YAŞAM İÇİN YAŞAMAYI ÖĞRENMEK

Hepimiz sağlıklı bir yaşama sahip olmak isteriz. Güzel bir vücuda, duru bir cilde, nefes alan tertemiz akciğerlere. Bu liste böyle uzamaya devam ederken aklımıza sağlıklı bir yaşamın nasıl olabileceği sorusu geliyor. Sağlıklı bir yaşama sahip olmak istiyorum ama nasıl?

Uzun soluklu buğday diyeti yaparak, içtiğimiz kahvenin telvesini yüzümüze sürerek, alışveriş merkezlerinde tur atarak sağlıklı olabileceğimizi düşünüyoruz.

Sizi biraz geriye götürmek istiyorum. Kapalı kafeler yerine çay bahçelerinin olduğu,

kat kat uzunlukta alışveriş merkezleri yerine pazarların olduğu, daha anne diyemeyen çocukların ellerinde telefon olmadığı, sokakta beş dakika daha kalabilmek için annesiyle bakkala gitme pazarlığı yapılan zamana, kendi küçüklü-

ğüme. Ben küçükken cılız, sürekli sokakta koşturup duran, obezite nedir ortaokulda öğrenen, sigara dumanı gördüğümde yolumu değiştiren biriydim. Günümüze baktığımda çocukların çoğunluğu bizim gibi rahatça oynamak yerine hastanede yaşam mücadelesi veriyor, pazar aktiviteleri genelde hamburger gibi yiyeceklerle geçiyor, yolda biz içmesek bile saygı duymayıp sigara dumanıyla bizlere zarar veren insanlar olduğundan mütevellit sağlıklı bir yaşam sürmemiz söz konusu değil gibi duruyor. Buradan nasıl bir sonuca varacağımı düşünmeye başladınız ben size sağlıklı yaşam hakkında sürekli karşımıza çıkan şu kadar zamanda bunları yaparsanız kilo verirsiniz diyen dijital diyetisyenler bunları düşünürseniz stresiniz azalır gibi öğütler veren insanlar gibi değil kendi hayatıma geçirdiğim ve sizin kendi hayatlarınıza geçirmenizi istediğim bazı önerilerde bulunacağım.

Öncelikle belirtmek istiyorum, sağlıklı yaşam denince aklımıza hemen kilolarımız gelir ama bana göre sağlıklı yaşam algısı birazdan anlatacaklarım ve onların türevlerinden iba-

ret. Bizi sağlığımızdan eden meşgaleleri belirlemekle başlayalım: Hayatımızdaki bütün sorunları unutturan veya başka sorunların doğmasına neden olan dikdörtgen prizma: telefon. Dört duvar arasına kapanmış, hareketsiz çocukların sadece yemek yiyip oturması, sigaranın kapalı açık alan fark etmeksizin insanların kalbinin, akciğerlerinin tam içine üflenmesi, insanları yakınlaştırmak için kurulan büyük alışveriş merkezleri, aklımıza sağlıklı bir yaşamı kötü etkileyen faktörler olarak gelir ancak benim algıma göre birkaç tanesi dışında insanlar tarafından kabul görülen kötü alışkanlıklar bunlar değil.

Telefonu elimize almamızın kolay olduğu ve hayatımızdan çıkarmamızın da bir o kadar zor olduğu bir dönemdeyiz. Telefondan uzaklaşmanın düşünceci bile sanki hayatımızın en büyük eksikliğiymiş gibi geliyor ancak ben telefondan uzaklaşmaya hayatımda kaçırđığım şeyleri keşfetmekle başladım. Ben, temiz havadan, arkadaşlarımdan içime işleyen hoş sohbetlerinden uzak kaldığımı fark ettim. İnanın böyle düşünmeye başladığınızda size engel olan telefonun varlığını bile unutuyorsunuz.

İnsanlarla aramızdaki ilişkiyi sıkı tutmak daha doğru bir deyişle insanları sevdikçe, insanlarla ilişkilerimiz arttıkça hayatımızdan stres ve kaygı bir şekilde uzaklaşıyor.

Dışarı çıkmak güneşli havada çıplak ayakla çimlere basmanın verdiği o rahatlatıcı hissi, evin içinde oturup televizyon izlemek veremez, ya da bunun bize sağladığı yararı hiçbir şey sağlayamayız.

Sağlıklı yaşam denince aklımıza ilk gelen istemediğimiz kilolarımız,yüzümüzü kötü gösterdiğini düşündüğümüz aknelerimiz veya uyku düzenimiz gelir ancak bizi sağlıklı bir yaşamdan uzak tutan az önce saydıklarım beraberinde çevreye göstermemiz gereken sevgiyi vermemizdir. Sağlıklı bir yaşama sahip olmak için insanları sevmeyi, her sorunu, üzüntüyü yemek yemeye vurmamayı ve dışarı çıkıp yaşamayı öğrenmemiz gerekir.

Eğer ki yaşamayı öğrenirsek sağlıklı yaşamayı engelleyecek meşgalelerden de uzak durmuş oluruz ve sağlıklı yaşamın anahtarını elimizde tutarız.

ZEYNEP ELKAS

SİZ YETER Kİ

Üç bir yanım deniz, dört bir yanımda sonsuzluğa uzanan ormanlar olan, her tarafım buram buram bereketli toprak kokan,sımsıcak memleketim ben. Havası ruha tesir eden, kokusu genze nakışnakış işlenen, emek yuvası ülkeyim.

Şehirlerimden kıyıya inen sokaklarım, her sokak başında coşkuyla bağırان simitçilerim,“elmaa, armuut” nidalarını göğe sunan esnaflarım, köylerimden gelen tandır ekmek kokularım, bacalarımından çıkan soba dumanlarım var. Kederli, mutlu, coşkulu, yorgun; siyah, beyaz, esmer, buğday; Türk, Yunan, Arnavut, Kürt insanlarım var.

Ben Anadolu' yum, ana doluyum. Ege'den çekirdek, Malatya'dan kayısı, Amasya'dan elma, Rize'den çay, Giresun'dan fındık, Tekirdağ'dan üzüm, Konya'dan şeker...

Her bir yandan hediyelerim, bereketim vardır benim.

Yüzyıllar boyunca gözleri zekâ parıltılarıyla parlayan, kalpleri takvayla yoğrulmuş âlimleri, Arifleri ağırladım sinemde. Yunus Emre kıyılarımda gezerken, İbn-i Sina benim havamla doldurdu ciğerlerini. Fatih Sultan Mehmet benim üzerimde çıktı seferlerine. Kanuni Sultan Süleyman atına benim nehirlerimde su verdi. Tarih benim üzerime yazıldı, şehitlerin kanı topraklarıma aktı. Kurtuluş Destanı adını benim göğüme kazıdı altın harflerle.

Ben bütün imkânlarımı temiz havamı, uçsuz bucaksız vadilerimi, geniş ormanlarımı, ılık sularımı sunuyorum size, besleyin beni benim sizi yemişlerimle beslediğim gibi, siz yeter ki buluşturun tohumlarını toprağımla, ben manzaranıza gül bahçeleri dermeye hazırım. Siz yeter ki hasat edin ekinlerimi, buğdaylarımı, ben sofranıza ekmek olmaya razıyım. Yeter ki siz yapın denizlerimde yüzen gemileri, asfaltımdaki arabalar sizin ellerinizden çıkmış olsun. Sonsuzluğa uzanan masmavi göğümde uçan uçak sizin eseriniz olsun.

Yeter ki bırakmayın ellerimi ve beni ben yapan sizlerden kendinizden, kendinize olan güveninizden vazgeçmeyin. Benim canım da ruhum da cananım da sizsiniz. Karşılaştığı zorluklarda asla yeise kapılmayan, heybesinde kalemi, kağıdı; kafasındafikirleri, elindeürettikleri eksik olmayan, ruhu azim yoldaşı olan insanlarım: AşıkVeysel'in sadık yârinin, Mehmet Akif'in cennet vatanının, Nazım Hikmet'in biricik ipekten halısının, ecdadın göğsünü siper edip bir an tereddüte düşmeksizin kanını teslim ettiği, Allah'ın emaneti olan bu toprakların size ihtiyacı var. Fikirleriniz vücut buldukça bağrımda, var oldukça ürettikleriniz benimle, daima muzaffer olan biz olacağız. Siz yeter ki beyin fırtınalarınızı estirin üzerimde, ben size bilgi okyanusu olmaya dünden razıyım.

Asla korkmayın üretmekten, oturduğunuz yerden kalkın, kılıçlarınız olan kalemlerinizi kuşanın, oturduğunuz yerden kalkın. Kalkanınız olan sizi siz yapan gayretinizi siper edin korkunuzun, öz güven eksikliğinizin önüne. Bu asır fikir, çalışma, gayret, iletme, bu asır üretim asrı.

Siz yeter ki tutun ellerimden, parlak fikirlerinizi harmanlayın toprağımla, azmini zi buluşturun ruhumla, ürettiklerinizi kavuşturun bana, ben çağdaşlaşma yolunda üretim meşalesiyle, kararlılıkla ilerleyeceğim. Gelin beraber aydınlatalım karanlıkta kalmış sokaklarımı, gelin beraber doyuralım yeniliğe, üretime aç topraklarımı. Bizim uçaklarımız uçuşsun göğümüzde, bizim jetlerimiz çıksın göğe, aya bu kez de Türk Bayrağı dikilsin, bizim yazdıklarımız okunsun, bizim ürettiklerimiz konuşulsun dört bir yanda.

Gelin üretime katılalım, geleceğimizi beraber parlatalım...

Feyza ADIGÜZEL

RENKLERİMİ İSTİYORUM

Aklından geçenleri döküyorsun kâğıda. Birkaç hata yapmışsın, buruşturup attın odanın bir köşesine. Yazmaktan yorulmuşsun, çantanın kenarından su şişeni alıyorsun ,bitirince kağıdıyla beraber atıyorsun çöpe. Dün kedinin kırdığı cam biblonun parçaları hâlâ konsolun üstünde. Kalkmışken onları da toparlayıp atıyorsun çöp kutusuna. Dünden beri de bir şey yemediğini hatırladın. Patates kızarttın orduya yetecek kadar. Hiç düşünmeden yağı döktün lavabodan aşağı. Saate kaydı gözlerin. Biraz daha oyalanırsan geç kalacaksın. Alelacele fırçaladın dişlerini. Diş macunuda bitmiş attın çöpe. Son kez saçlarını tarayıp çıktın evden. Ellerin ceplerinde yürüyorsun. Ceplerinde biraz çekirdek kalmış. Yediklerinin kabuklarını kaldırıma ata ata ilerliyorsun. Kaldırımlar siyah-beyaz...Apartmanların yan yana uzandığı siyah-beyaz bir caddedesin sonra bakıyorsun ellerine siyah. Göğe uzanıyor bakışların, gök beyaz seviyorsun siyah- beyazı. Etrafının böyle oluşu rahatsız etmiyor seni bilakis ruhuna hitap ettiğine inandığın nostaljiyi hissediyorsun. Tadını çıkarmak için bardakta kahve alıp çöküyorsun kaldırıma. O da bitince buruşturup atıyorsun bir kenara. Acelen olduğu tamamen çıkmış aklından. Deniz kenarına doğru ilerliyorsun. Deniz gri...Bir çiklet atıyorsun ağzına, paketini denize savurduktan hemen sonra grinin tonları gün batışı ile zifiri karanlığa boyanmaya başlıyor. Deniz ve sen...Ellerin ceplerinde yürüyorsun.

Hey! Biraz dur orada. Şu an tam ruhuna hitap ettiğine inandığın nostalji bir film izleteceğim sana. Sesimi duyuyorsun ama nereden geldiğini anlamıyorsun. Yavaş yavaş ölmeye mahkum bıraktığın çevreyim ben. Ruhunun masumiyetini tuval yapıp üzerine siyah beyaz lekeler serpiştirdiğin. Şaşırıyorsun, ardından düşünmeye başlıyorsun: Ben ne yaptım ki.bir gün içinde yaptıklarını geçiriyorsun aklından. Yok önceki günü düşünüyorsun. Yok; haftalar, aylar, yıllarca geriye gitsen de diماغında, işin içinden çıkamıyorsun .

Seni siyah beyaz bir odaya aldım. Meraklı gözlerle sana izleteceğim filmi bekliyorsun. Film şeridi ışıklarla beliriyor karşında ve geçiyor ışık hızında.

“Aklından geçenleri döktüğün, sonra buruşturup attığın kağıtlar, yerlerde tomar tomar. Sonra bir yanda kitabı olmayan çocuklar, bir yanda gövdeleri balta ile kesilen ağaçlar. Sen yüzlerce ağacın kesilmesine sebep olduğun gibi sayfalarca kitabın okunamamasına sebep oldun. Sonra şişelerinin kapaklarını rastgele atıyorsun çöpe. Biri mutfağın çöpünde, biri odanın. Sahnenin kenarında yüzünde buruk bir tebessüm ile sana ağlamaklı bakan tekerlekli sandalyeli çocuk ile onun yanında tekerlekli sandalye almaya parası bile olmayan çocuk. Sen yüzlerce çocuğun gözyaşlarına sebep oldun.

Patates kızartırken izliyorsun kendini ve yağı döküşünü lavaboya. Ama ben sana daha fazlasını göstereyim. Yağ dökülüyor borulardan ve kavuşuyor nehre. Bir sürü

balık, bir sürü can,can çekişe çekişe ölüyorlar nehrin içinde. Sen nehirleri kirlettiğin gibi yüzlerce cana sebep oldun.

Camları, plastikleri, kâğıtları, yağları olduğu gibi attın çöpe, yere.Sen beni yavaş yavaş kirlettin. Renklerimi bir bir alırken benden siyah-beyaz fırça darbeleri ile atığın yararı onarabileceğini sandın. Pişman mısın peki? Pişmanlıkla çevrilmiş gözlerinden seziyorum samimiyetini. Günler, haftalar, aylar, yıllarca geriye gitmeden anladın hatanı. Siyah ellerine, beyaz vücuduna bakıyorsun son kez. Pişmanlıktan dudaklarını kemirirken özür dilemek istermiş gibi bakıyorsun etrafına; şu küçücük odada beni arıyorsun oysaki ben, siyah beyaza boyadığın çevreyim, çevrendeyim, dışındayım, içindeyim. Senden renklerimi istiyorum.

Yürüyorsun, nehre döktüğün yağı temizliyorsun, mavilik serpiliyor nehre.

Kaldırıma attığın kahve çöpünü buluyorsun plastik atığa atıyorsun kaldırımlardaki çiçeklerime pembe renkler geliyor. Biblonun camlarını, cam atığa attığında ellerin de eski rengine dönüyor. Öteye beriye attığın mavi kapakları topluyorsun karşında tekerlekli sandalyeli bir çocuk gülümsüyor, akabinde gülümsüyorsun, gülümsüyorum.Berrak nehirler akıyor temiz göğün himayesinde; içinde canlı balıklar oynaşiyor, etrafta taze çiçek kokusu..

Filmin siyah-beyaz sahneleri toz olup dağılırken film şeridi gibi boyanıyor gök kuşağı renklerine. Gülümsüyorum, gülümsüyorsun.

Feyza ADIGÜZEL

**Başarmak, doğru yerden
başlamakla olur.**

Edirne Şehit Yıldız Gürsoy Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi

Sosyal Medya Hesapları
Bizi Takip Edin...

www.facebook.com/sygekaihl

www.instagram.com/sygekaihl

www.twitter.com/sygekaihl

<https://www.youtube.com/channel/UcKscoZBAkEfzBYmSgDP3X5w/>

WEB SİTEMİZ: <http://ekaihl.meb.k12.tr>